

[Birthe Rønn Hornbech]

barheder, vi har med at gøre – men når det drejer sig om mindre restaureringsarbejder og nyanskaffelser, kan menighedsrådene altså selv få ansvaret for afgørelserne.

Fru Tove Lindbo Larsen mente, at der kun var tale om en halv decentralisering, og hertil vil jeg gerne sige, at hvis man har ideer om yderligere decentralisering, vil Venstre da meget gerne se på det under udvalgsarbejdet.

Fru Tove Lindbo Larsen efterlyste også indholdet af høringssvarene, og når man ser lovforslagets bemærkninger, må man jo sige, at det er grumme mange myndigheder, enkeltpersoner osv., der er blevet hørt i denne sag, og man kan næsten se, at der er modstridende interesser. Det har fru Tove Lindbo Larsen og jeg nok den samme fornemmelse af, og jeg er selvfølgelig indstillet på, at vi bruger meget tid på den side af sagen i Kirkeudvalget, før vi kan træffe den endelige afgørelse. Men det er nok helt oplagt, at alle høringssvarene ikke kan være ens.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Min bemærkning om den halve decentralisering skal ses ud fra ønsket om at vide, hvad der kommer til at stå i bekendtgørelsen og i reglerne eller vejledningen. Hvis bestemmelserne bliver så stramme, at menighedsrådene kun får delvis selvbestemmelse, er det ikke en fuldstændig decentralisering, men kun en halv decentralisering.

Birthe Hansen (SF):

Forslaget lægger op til en fortsættelse af den igangværende decentralisering og regelforenklning inden for lovens område, bl.a. for at give menighedsrådene mere klare beslutningsveje i deres arbejde som kirke- og kirkegårdsbestyrelser. Det lyder rimeligt nok.

Samtidig ønsker kirkeministeren at afgive beføjelser vedrørende f.eks. udvidelse, ombygning eller ændring af kirkebygninger og overføre dem til stiftsøvrigheden, dog således at godkendelse af nedbrydning eller opførelse af kirker kun kan foretages af kirkeministeren, jf. § 2, nr. 1. I § 4, stk. 1, bekræftes det, at restaurering af kalkmalerier kun må ske efter forslag fra Nationalmuseet og godkendelse af stiftsøvrigheden. Det er også rimeligt efter vores mening.

Men ud over det, der står i bemærkningerne om systematiske grunde, forstår jeg ikke, hvorfor bestemmelserne vedrørende inventar, der er over 50 år gammelt, ikke som hidtil skal høre hjemme i lovens § 4, men overføres til en bekendtgørelse. Det kan godt være, jeg ikke har grund til det – det kan kun tiden vise, hvis det her bliver gennemført – men jeg er altså lidt usikker på, om det i det lange løb vil være en lige så god beskyttelse.

Så når vi til § 6, og den har jeg altså lidt svært ved at håndtere. Det skyldes bestemmelsen om de 12 ugers indsigelsesvarsel for de pårørende via Statstidende. Statstidende er vel næppe fast læsning for ret mange, og hvad betyder ordene »om fornødent« i denne sammenhæng? På den anden side er det rimeligt, at det fremover er stiftsøvrigheden, der skal tage sig af sagen, og vi har bestemt heller ikke noget imod bestemmelsen i § 9, stk. 4, hvor en gammel kirkelig tradition om indvielse ved anlæggelse og udvidelse af kirkegårde bliver lovfastet.

Endelig synes vi også ligesom den socialdemokratiske ordfører at det er udmærket med den ændring, der muliggør, at Holmens og Garnisons kirkegårde også kan fungere efter formålet i fremtiden.

Så alt i alt er vi positive over for lovforslaget.

Poul Nødgaard (FP):

Det lovforslag, Folketinget præsenteres for her, er en klar forbedring af den gældende lovgivning, da der på en række områder er tale om decentralisering. Man kan vel kort sige, at en del af de beslutninger, der før blev truffet i Kirkeministeriet, nu er flyttet til stiftsøvrigheden, og denne myndighed har så igen afgivet noget af sin kompetence til provstiudvalgene.

Forslaget er imidlertid kun et lillebitte nøk i den rigtige retning. Endemålet må efter Fremskridtspartiets opfattelse være, at de lokale menighedsråd får tillagt betydelig større kompetence. Det kunne f.eks. være interessant at få oplyst, hvorfor der skal være ens takster inden for samme ligningsområde. Hvis ét menighedsråd kan levere en ydelse billigere end et andet menighedsråd, skulle der så være noget i vejen for, at dette kunne finde sted?

Det synes også at fremgå af forslaget, at der sker en forenkling af bestemmelserne om menighedsrådenes pligt til at gøre brug af konsu-